

Vineri, 7 August, 2026

†) Sf. Cuv. Teodora de la Sihla

†) Sf. Cuv. Pafnutie-Pârvu Zugravul
Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Ier.
Narcis, arhiepiscopul Ierusalimului
Sf. Cuv. Nicanor

2 Corinteni 1

¹² Căci lauda noastră aceasta este: mărturia conștiinței noastre că ne-am purtat în lume, și mai ales între voi, întru sfințenia și curăția care vin de la Dumnezeu, nu întru înțelepciune pământească¹, ci întru harul lui Dumnezeu.

¹³ Căci nu vă scriem nimic altceva decât ceea ce voi citiți și înțelegeți; și nădărduiesc că ne veți înțelege pe de-a-ntregul,

¹⁴ după cum în parte ne-ați și înțeles, anume că noi suntem lauda voastră, așa cum și voi veți fi lauda noastră² în ziua Domnului nostru Iisus.

¹ Literal: înțelepciune carnală; derivată din rațiunile materiei.

² În limbajul biblic, a fi cineva lauda cuiva: a-i fi devenit pricină de mândrie (în înțelesul bun al cuvântului), așa cum părinții sunt mândri de copiii lor și viceversa.

¹⁵ Cu această încredințare plănuiam eu mai întâi să vin la voi, ca să aveți un al doilea har³,

¹⁶ și pe la voi să trec în Macedonia, și din Macedonia să vin iarăși la voi, și de voi să fiu însoțit în Iudeea.

¹⁷ Așadar, dacă aceasta am plănuit, purtatu-m'am oare cu ușurință?; sau oare după trup plănuiesc eu ceea ce plănuiesc, așa încât la mine Da să fie în același timp Nu?⁴

¹⁸ Pe credincioșia lui Dumnezeu, că vorba noastră către voi n'a fost Da-și-Nu,

¹⁹ căci Fiul lui Dumnezeu, li-

³ În variantă: ca să aveți o îndoită bucurie. Oricum, vizita lui Pavel este un „har”, o favoare pe care Dumnezeu le-o acordă Corintenilor prin el.

⁴ Pavel respinge acuzația unora că între timp el și-a schimbat planul de călătorie, dând prin aceasta dovadă de ambiguitate.

sus Hristos, Cel propovăduit vouă prin noi – prin mine, prin Silvan și prin Timotei – n'a fost Da-și-Nu, ci'ntru El a fost numai Da;

²⁰ căci toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt Da întru El; de aceea prin El este din parte-ne Amin-ul, spre slavă lui Dumnezeu.

Matei 22

²³ În ziua aceea s'au apropiat de El saducheii, cei ce spun că nu este înviere, și L-au întrebat,

²⁴ zicând: „Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare fără să fi avut copii, fratele său s'o ia de soție pe femeia lui și să-i ridice urmaș fratelui său.

²⁵ Dar la noi erau șapte frați; și cel dintâi s'a însurat și a murit fără să aibă urmași, lăsând pe femeia sa fratelui său;

²⁶ asemenea și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea;

²⁷ și în urma tuturor a murit și femeia.

²⁸ La înviere, deci, a căruia dintre cei șapte va fi femeia? că toți au avut-o de soție”.

²⁹ Și răspunzând Iisus, le-a zis: „Rătăciți neștiind Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu.

³⁰ Că la înviere nici nu se însoară,

nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

³¹ Iar despre învierea morților, oare n'ați citit ce vi s'a spus vouă de Dumnezeu când zice:

³² **Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob?** El nu este Dumnezeu morților, ci al viilor”.

³³ Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimite de învățătura Lui.⁵

Tâlcuire

Cu privire la viața viitoare, Domnul a spus că acolo nu se însoară, nici nu se mărită, adică acolo nu va fi loc pentru legăturile pământești; nu va fi loc, care va să zică, nici pentru rânduielile vieții pământești. Nu vor fi nici științe, nici arte, nici cârmuiri și nimic asemănător. Dar ce va fi? Va fi Dumnezeu totul în toate; și întrucât Dumnezeu e duh, se unește cu duh și lucrează duhovnicește, întreaga viață va fi acolo o înșiruire necurmată de mișcări duhovnicești. De aici re-

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

iese un lucru: întrucât țelul nostru e viața viitoare, iar viața de aici e doar o pregătire pentru aceasta, a trăi tot timpul vieții doar pentru ceea ce se potrivește doar aici iar în viața viitoare nu are loc, înseamnă a merge împotriva rostului pe care îl avem și a ne pregăti pentru viitor o soartă amară, nespus de amară. Nu vreau să spun că trebuie de-acum să lăsăm baltă toate rosturile pământești, ci că, lucrând cât e nevoie pentru această viață, grija de căpetenie trebuie să ne fie pregătirea pentru cea viitoare, străduindu-ne, pe cât ne stă în putință, să prefacem și cele mai mizere munci pământești în mijloace spre atingerea acestui țel.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.